

1011 LISI

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO DRUGO SOBOTO

ŠTEV. 19

Iz tujega in domačega loga

SIBIRSKI MEMENTO MORI

(Po Prešernu)

Dolgost življenja bednega je strašno kratka.
Kaj generalov je zasula kremeljska lopata.
Odpirna noč in dan enkavedejevska so vrata,
tu človek žrtev je stalinskega pečatka.
Naj zmisli, komur je za svojo glavo:
Stalinu treba pet je božjo slavo,
tako le ubežiš sibirski smrti.
Če hočeš še živeti, se smehljati,
hvaliti moraš le, malikovati.
Na pleča suženjstva si križ naprti!

PEDANT

— Niccolo, da te ni sram! Menda ne misliš s polnimi hlačami na proslavo zmage?!

— Ampak, cara mia, ko so nam pa še posebej naročili, da naj pridemo na proslavo v nekdanjem borbenem razpoloženju!

SPOMINI

— Rodolfo, ali bi se šel še enkrat borit za našo »santissimo terro italiano«, če bi bilo treba?

— Ne več, Mario!

— Potem si pa izdajalec domovine!

— Ampak, Mario, razumi me vendar prav: imam takšno naduho, da še hodim komaj!

PREVIDNOST

— Raffaele! Raffaele! Vstani hitro in telefoniraj po gasilce! Naša hiša gor! Kaj iščeš? Časopis? Ampak, za božjo voljo, kaj boš s časopisom?!

— Testa dura! Ali ne vidiš, da moram najprej pogledati, če nimajo iredentisti zopet kakšnih manifestacij danes?!

— Testa dura sei tu! Saj smo vendar v italijanski hiši!

DOKAZ

V nemški (vzhodno) »demokracična« republiki je živel zdravnik, ki je imel govorečo papigo. Zdravnik je bil demokrat (a na smolo ne vzhodni) in pri njem se je zbirala različna, toda politično enakomisleča inteligenčna družba. Padale so različne krepke opazke na račun režima, papiga pa si je vse to zapomnila in jasno ob vsaki priliki ponavljala. Za to papigo je zvedel tudi NKVD in sklenil stvar preiskati.

Zdravnik, ki je bil na preiskavo pravočasno opozorjen, je prosil svojega kolega, protestantskega duhovnika, ki je imel tudi govorečo papigo, naj mu jo za nekaj časa posodi oziroma zamenja z njegovo.

Pride dan preiskave. — NKVD obdolži zdravnika protidržavnega delovanja, kar zdravnik zanika.

»Tako vam bomo dokazali!« pravi vodja oddelka. »Če bo papiga ponovila to, kar bom jaz rekel, je krivda dokazana!«

Vodja se ozre po skupini in zavpije: »Smrt Stalinu!«, za njim pa ostali člani skupine NKVD: »Smrt Stalinu!«

Trenutek pozneje pa odpre kljun papiga in zahrešči:

»Bog, usliši naše prošnje!«

DELOMRZNEŽ

— Franček, govori se, da bodo uvedli angleško soboto.

— Nimam nič proti, nameravam pa predlagati, da bi poleg angleške sobote uvedli še štajerski ponedeljek.

O PRIMANJKLJAJU

— Oče, kaj je to — primanjkljaj?

— Veš, to je takšna tatvina, za katero ni niti nujno, da te zapro, lahko se ti pa ob njej prav dobro godi.

ISKRENA

»Kje ste bili včeraj?«
»Bil sem bolan.«
»Imate zdravniško potrdilo?«
»Ne. Bil sem resnično bolan.«

MED GOSTINSKIMI ZAKUPNIKI

— Čuj, gazda, ljudje pravijo, da tvoj lokal ne ustreza!

— Kako morejo govoriti, da ne ustreza! Če bi oni vedeli, kako meni ustreza, bi drugače govorili!

*

— Nekaj šušljajo, da bomo dobili nazaj gostinske zakupe!

— Krasno! Sicer je s tem sama zguba, a meni bi prav prišlo, da bi se spet hitro opomogel!

TRADICIJA

Načelnik neke železniške postaje v Vzhodni Nemčiji je dejal svojemu podrejenemu:

»Zapomni si, da je po novem prepovedano imenovati predpostavljenega: tovariš!«

»Dobro.« je dejal podrejeni, »odslej vas bom nagovoril vedno kar po starem: Herr SS Obersturmbanführer.«

Trikrat na ramah ljudstva

V predvojni Jugoslaviji na ramah mož je jezdit. Obljuboval, izvuljen bil, na stolček se je vgnedil.

Med okupacijo, seve, takoj spet zlezal je na rame in polna usta je imel za Hitlerja reklame.

Volitve bodo. Tretjič je na ramah spet ta vrag. Samo — drugače! Zda, zda bo odletel mož čez prag!

RAZLOG

— Ma, Enzo, zakaj noče de Gasperi sprejeti roke, ki mu jo ponujajo Jugoslovani?

— Ostia, saj vidiš, da mu ponujajo samo roko!

HVALEZNOST

— Poslušaj, Bruno, kdo neki je položil na grobove na tržaškem pokopališču enake vence?

— Ali ne veš tega, Francesco? Saj je na vseh vencih pisalo: »Zvestim volivcem — hvaležna republika!«

JASEN DOKAZ

»Po čem so pa arheologi ugotovili, da je tisti grob v bližini Ancone vojaški grob iz bronaste dobe?«

»Vsi okostnjaki so bili obrnjeni proti Italiji, razen tega se pa na njih dobro vidi, da so jih dobili po grbi.«

NAJPREJ V BRATISLAVO

Česka nogometna reprezentanca se je odpravljala na tekmo z reprezentanco Avstrije na Dunaj. Nekaj dni pred tekmo se je po Pragi razširila vest, da bo določeno število navijačev lahko odpotovalo z nogometni metaši na Dunaj. František in Bohuslav sta seveda tudi poizkušala srečo.

Drugo jutro jo František maha z velikimi koraki iz Potovalnega urada, kamor je bil Bohuslav šele namenjen. Ko se srečata, vpraša Bohuslav:

»No, František, si dobil karto?«

»Seveda! Pravi František in pokaže vozno karto Bohuslavu. Ta jo pogleda, pa reče začuden:

»František, pa to je vendar karta za Bratislavo!«

»Jasno,« odvrne František, »najprej se moram peljati tja, da se postavim v vrsto!«

Stef Bezljaj:

MAKARONARSKA KOZLOVSKA SODBA

(Po slovti višnjanski zgodbi)

Čez plot de Gasperi svoj vrat steguje, po tujem slině s kozlom vred cedi, v skušnjavo grešno Lisca zapeljuje, da poželjivo tja čez plot strmi.

Medtem pa trop gledalcev premišljuje, kaj naj v zadevi kozlovski stori, al' kozla naj požrešnega kaznuje, al' pa ga naj pri miru kar pušči.

Nek' glas iz množice tako predlaga: »Može, jaz pa takole bi dejal: bešeda lepa tu nič ne pomaga; kri grešno v sebi že ima žival.

Mar hismo že nekoč ga kaznovati, takrat, ko v škodo je čez plot zbežal, po senči smo pošteno mu jih dali, a kozel — tak je kakor prej ostal!«

V diskusiji mož s pipico se odreže: »Jaz pravim: kozel ni zadosti sit!

A dokler pa k nam v škodo ne poseže, naj ne skrbi njegov nas apetit!«

Gasperijev aplavz mož s tem požanje, v tem pa že striček Sam spregovori:

»Može! Najprej razčistimo vprašanje,

al' poželenje greh je že, al' ni?«
»Predlagam, tu de Gasperi se javi, naj kozel reče, če se čuti kriv, on sam nam po pravici naj izjavi, če ni vse to — očitek le lažnjiv!«
V tem kozel — po kozlovsko pač — prikima,

gledalci vsi zavriskajo na glas:

»Hura! Namenov slabih kozel nima, saj je dakazal, da razume nas!«

S tem kozel se je rehabilitiral, da bil je po nedolžnem klevetan,

pogled svoj poželjivo je upiral še kar naprej čez plot, na drugo stran.

Čez plot de Gasperi je kozel se steguje in slině z gospodarjem vred cedi;

zaman de Gasperi ga v greh speljuje, čez plot skočiti kozel se boji.

Čemu de Gasperiju se upira, mar ga je reš minil že apetit?

O ne! Njegov spomin le konstatira: nekoč za to jih je dobil čez ...!

SE NI PREHUDO!

Med razgovorom s Stalinom vpraša Gottwald »premodrega«:

»Poslušaj, Stalin, koliko pa še imaš ti nezadovolj- nežev v svoji državi?«

»Ne veliko več« — pravi Stalin — »kakih 14 milijonov!«

Na to Gottwald:

»No, hvala bogu, tudi pri meni ni slabše; jaz jih imam tudi samo toliko.«

OGORČENJE

Očka Mallan mlati svojega sinka, ker je poreden. Sinko pa se razburja;

»Zakaj me pa pretepaš, očka! Saj vendar nisem — črnek!«

SOVJETSKO PRESEGANJE NORM

Sovjeti trobijo na ves glas ob vsaki priliki o »velikanskem« delovnem poletu in stalnem preseganju postavljenih norm. Ko pa je zadnjič Ilja Iljanov na harkovskij postaji zahteval porjasnilo, kdaj odpelje prvi vlak proti Moskvi, mu je službujoči uradnik odgo-

voril: »Približno 20% prej kot navadno, to se pravi, da bo pred regularnim voznim redom približno za 17%!«

»Dobro, toda kdaj bi moral odpeljati po regularnem voznem redu?«

»Približno 10% pred leningrajskim ekspresom!«

»In kdaj odpelje leningrajski ekspres?«

»S šestnajstimi urami prednosti pred regularnim voznim redom!«

Popolnoma obupani in zmešani Iljanov prosi končno uradnika za regularni vozni red.

»Lahko vam dam samo vozni red, ki bo veljaven šele čez tri leta!«

Iljanov brez besed huli v uradnika ki mu konec koncev dobrohotno pojasni:

»Tiskarna je namreč hotela ptičičke preseglja je za 30%!«

VZROK

»Serjoža, tega pa ne razumem: Zakaj NKVD izseljuje Žide v Sibirijo?«

»Ihm, pravi, da jih razbija za izmenjanje trupa, Uničevanje Židov ...«

»nemskih taboriščih,« ki bi ga radi posneli čim bolj realistično!«

MED ČESKIMI VOJAKI

»Ali že veš, da so danes zjutraj zaprli Stepničkega?«

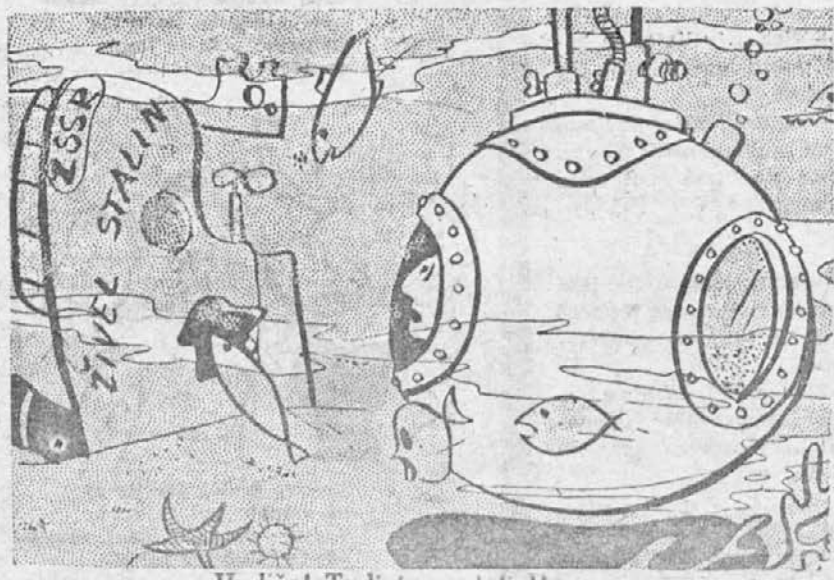
»Ne, Pa zakaj so ga vendar zaprli?«

»Izrazil se je nekaj proti ... ps!«

»Pa kaj vendar?«

»Saj veš, kaj ti pride na jezik zjutraj pri pregledu, ko dežurni zakriči: Živel veliki Stalin!«

Prof. Piccord 3000 m pod morjem

— Hudiča! Tudi tu so bili Rusi prvi!

Kon'uktura

V Angliji je bila v hipu razprodana angleška prva izdaja spominske knjige italijanskega fašističnega zločince Borgheseja.

— Ti, Dolček, koliko bi pa šele midva zaslužila s svojimi spomini!

Is naše uprave

**Kmetijski zadrugi
Trbovlje**

Zahvaljujemo se Vam za Vaš dopis števil. 282, s katerim nas obveščate, da ste primorani odkloniti nadaljno prodajo »Totega lista« zato, ker zahteva tamkajšnja trgovinska inšpekcija OLO za prodajo časopisja tozadevno dovoljenje. Ker je to edinstven primer od rojstva »Totega lista«, Vas naprošamo, da nam sporočite, s kolikimi koleki je treba kolkovati prošnjo na trboveljsko trgovinsko inšpekcijo za izstavitev takšnega dovoljenja oziroma nam sporočite, ali imate v Trbovljah že prodajalno, ki ji je takšno dovoljenje uspelo dobiti.

S spoštovanjem!

Uprava »T. L.«

SINDIKALNI POPUST

— Ti, kaj je to sindikalni popust?

— Se ne veš? No, če nimaš denarja, da bi plačal sindikalno članarino, pa se ti zgodi (kot nekomu v celjski cinkarni), da ti jo uspe plačati kar — z bonii!

MILO ZA DRAGO

K nekemu celjskemu zdravniku pride pacientka z bolno nogo.

— No, pokažite mi svojo tace! — je dejal simpatični zdravnik.

— Takoj, je dejala pacientka, samo bojim se, da vam ne stopim na rep...

**BABILON-KONGLOMERAT
V VUZENICI**»Kakšne cigarete pa kadiš?«
»Babilon-konglomerat.«
»Si jih dobil iz inozemstva?«

»Kje neki! V krajevni gostilni pri postaji v Vuzenici sem jih kupil.«

»Kako si pa vedel, da jih imajo?«

»Saj nisem vedel. Zahteval sem deset Morava, pa so mi dali Babilon-konglomerat!«

»Kaj imajo tak napis?«

»Ne, napis so različni. Na eni cigareti je bilo zapisano Morava, na dveh Ibar, na treh Sava, na štirih pa Drava!«

STANOVANJSKA

Seš stanovanjske komisije opazi enega svojih referentov spečega ob pisalni mizi:

»Kako dolgo ste že pri nas v službi?«

»Mesec dni.«

»No, vi ste se pa hitro privadili našemu delu.«

DOBRA DOKLADA

Zdravnik: »Pred tednom dni je vaš otrok pogoltnil dva petdinarska novca in šele danes ste prišli k meni po pomoč?!«

Mati: »Veste, odkar dobiva moj dvanajst tisoč dinarjev otroških doklad, nam izguba desetih dinarjev nič ne pomeni.«

**Od kod bi jemali,
da bi takole dajali...**

V marsikaterem našem podjetju delijo večje dobičke, kot si jih zaslužijo. S tem »kodujejo sami sebi!

IZUMITELJ

»Slišal sem, da hočeš postati izumitelj? Kaj pa nameravaš izumiti?«

»Radijski sprejemnik, ki ne rabi električnega toka.«

»Torej detektor hočeš izumiti?«

»Tisto ravno ne. Le svoj sprejemnik hočem predelati tako, da bo čez teden na električni tok, ob nedeljah pa na tornu elektriko z glavni-ka. Veš, stanujem namreč v Teharjih!«

**RESNICOLJUBNI
PLAČILNI**

»Za čedne denarje so me že prevarali gostje! Če jih jaz ne bi več, bi bil že zdavnaj na zgubi.«

MAJHEN POPRAVEK

Majhen popravek bodo zahtevali Sentjurčani v slovenskem pravopisu zaradi svoje pekarne. Namesto »šunkarica«, bodo predlagali mnogo bolj točen naziv »ščurkarica«...

Casopisnikovo „Slovo od nakla“

(Po Prešernu)

Naklade skoraj polovica kmalo,
visoka cifra, kmalo si minula,
rodila si dobička meni malo,
prehitro splahnila si in zasnula.
Vsak dan me naročnikov manj bo bralo,
uprava naša bo od jeze rjula.
Naklada! Zdaj po tvoji temni zarji
srce bridko vzdihuje: bog te obvarji!

Nasvet:

Predragi časopisnik, kaj vzdihuješ!
Če zvestih naročnikov potrebuješ,
poskrbi za vsebino zanimivo,
ki pisana bo pestro, ljubeznivo.
Če se odločil boš za kvaliteto,
privabil naročnikov boš nešteto!

MACEK

Petelini so že pell, ko je Jaka skrokran prišel domov.

— Za dve urici bom legel — je dejal in se zvalil na posteljo. Ko pa se je zbudil, je bilo sonce že visoko na nebu. Hitro se je oblekel in zdirjal v pisarno. Pred vrati urada je srečal šefa.

— Oprostite — je zajec-ljal Jaka — veste, tako slabo mi je...

— Zakaj pa niste ostali v postelji?

— Veste, dolžnost je vendar dolžnost...

— Kakšna dolžnost?!

— Mislim sem, da moram priti v pisarno...

— Čemu neki! Danes je vendar nedelja!

**VARIANTA NA DOBRO
KAVARNISKO KAVO**

— Sedaj vendar ne boš šel iz kavarne v ta dež! Pogledj samo, kako dežuje! Popijva raje še vsak po eno kavo!

— O, nikar! Tako hudo pa spet ne dežuje!

LIMBUŠKO POJASNILO»Kje se pa hraniš?«
»V Kitajski restavraciji v Limbušu.«

»O tej ustanovi pa res še nisem slišal.«

»Saj niti ni restavracija, menza je.«

»Ampak, menza se pa res ne imenuje tako!«

»Kako da ne, ko pa kuha abonentom črve v omaki!«

PSIHOLOGIJA NA MUTI

»Za kaj se boš pa šel ti učiti, Pepček?«

»Za psihologa.«

»Pa so rekli, da boš šel za mesarja.«

»Seveda bom šel. Ampak pri nas na Muti pravimo mesarju psiholog.«

»Zakaj pa?«

»Zato, ker že po obrazu spozna, komu naj da teletino, komu pa govedino!«

RAZLIKA

Učitelj da učencem pisemno nalogo: »V čem prekašajo živali ljudi?«

Janezek nekaj časa premišlja, nato pa začne pisati:

»Pavom raste na telesu lepa obleka, mamic pa ne. Kamela prenese tudi deset dni brez pijače, očka pa ne...«

V TEH NAPETIH ČASIH

»Pravijo mi, da sem pesimist, a je vendarle res, da v teh nemirnih časih ni večje sreče za človeka, kakor ta, da se sploh ne rodi. Le žal, da se to tako pogosto komu pripeti.«

MENZNA

»Kako to, da k vam ob petkih nič več ne prihajajo berači?«

»Odkar smo jim namesto denarja začeli dajati kosilo, so vsi izostali.«

Mi smo vojaki korenjaki...

Mi se 'mamo radi...

Eno devo le bom ljubil...

Oče nebeski, giej...

»Na, hons tes šo kerti? Azo jec sama dol«

»Ja libe frau Muršec, kaj se te tak šajsfrajndlih držite? Homs na lotri gvunen?«

»Tes kenti jo a prauha, oba zaj so bolj vihtik zohni andaraj! Azo cumbajšpil, tote volitve, od kerih tolko zaj govorišo. Štelns ina fur: zaj bo lahko vsakšni kandediral za pargamajstra, al pa za kakšnega drugega derektorja.«

»Oba gens — bos zi net sognal is tes meglie«

»Ja azo, čc čc keru na volitvah zmagat, more vse svoje pekantarje skup spraviti, te ga pa nah zvolijo za pargamajstra al pa kaj druga, čc čc...«

»Na tes is fajnl Štelns ina fur, da mene zvoljo za pargamajstra, al pa šc bolše, za vonungsamtderektorja! Azo zofort bi si najtalepši vonungo peštelala...«

»Na und mir a, heras libe frau Kliček, mi san jo olte frajnd!«

»Kloar vi prunenvosa, fir di olta penkanten und di frajnd natirli...«

»Und i meht da šef od ccle preskrbe verdn, majnazöl! Azo štelns ina fur, zofort bi si ausštelala pecukšajne za nartalepši štofe, pa zajdnštumfe, pa za eni pelcmantl — na fir zvoa...«

»Jo, oba peste frau Muršec, jec gibc jo kajne pecukšajne nima!«

»Ojegerlna! — Na, oba tes moht niks, bi jih pač zofort spet ajnfirala!«

»Oba naha mians mir glih tak eni haufn pecukšajnov dat, majnazöl, zonest ne bom za vas drukala pri volitvah!«

»Na, kloar vi biks, ti giba ina. Und anjedn a, keru bo za mene štimo dal. Jaz bom tudi za vas drukala, majnadraj! Tes kens ma glaubnl!«

»Tes is fajnl! Pa keriga bomo šc peštelala, da bo za nas drukal?«

»Na filajht te frau Kous aus Rotvajn, te is ganc ziha za nas...«

»Und te frau Klafič aus Rotvajn, te a...«

»Oba te hoast jo net Klafič!«

»Izio e vuršt, vi te hast, hautzohnd da je za nas! Und te Frau Pok, te aus Rotvajn, te hos jec in Najdorf vont.«

»Oba te iz jo a net frau Pok! Te hoast jo frau Jarc.«

»Tes is a vuršt, hautzohnd, da mamu gnug anhegerov!«

»Jo, oba totim bo treba tudi vsem dati ekstrafajn vonunge, pa pecukšajne...«

»Štimt, tes is a kfret.«

»Niks, visns frau Kliček, mohma tes zo, kak so v rajni ki Jugoslaviji ta selige her dokta Korošec, pa da her Šoiadinarič, pa uzza her Šebot und te andern kmoht hom. Pred volitvami so ols zo šen obhnavali, nah pa jim an šmorn dali!«

»Frau Muršec — se san derekt a lajht! Tes is di ide.«

MARIBORSKI GOSPODARSKI NASVETI

Skladišče naj bo čim bolj zanemarjeno, blago v njem razmetano, povsod naj leži mnogo prahu in visi obilo pajčevine. (Patent restavracija »Union«.)

Skladišče naj — menjaje se — upravljata dve blagajničarki, kajti na ta način nihče ne odgovarja za eventualne primanjkljaje. (Restavracija »Union«.)

Inventurni primanjkljaji naj se prenesejo na konto porabljenega blaga. (Restavracija »Union«.)

Če je zaposlena ista računovodkinja v dveh podjetjih, naj vodi skupno bančno knjigo in tudi temeljnico naj odlaga v skupni register. (Restavracija »Union« in kavarna »Jadrana«.)

Da zakriješ stvarno izgubo podjetja, črtaj ob mesečnih obračunih nekatere postavke stroškov in jih prenesi na razmejiteni konto 2. (Restavracija »Union« in kavarna »Jadrana«.)

Prodajalne obrtnih za-

drug naj prodajajo blago vsem potrošnikom, torej tudi nečlanom, ker to ugodno vpliva na dvig prometa ter škodi konkurentu. — (Obrtna zadruga Maribor.)

Provizijo nabavilcev in nakupovalcev knjiži kot »terenski strošek«. S tem prikažeš manjši plačni fond in plačaš manj akumulacije, knjigovodji pa prihraniš delo, ki bi ga moral vložiti v vodenje posebnega osebnega konta za vsakega teh uslužbencev. (Trgovsko podjetje »Roga«.)

POZOR, MARIBORČANI!
V prihodnji številki, ki izide 29. novembra, boste našli na tej strani nekaj, kar Vas bo zelo zanimalo!
Ta vest je resnična in ne diši po reklami!
Uredništvo.

MOZ BESEDA

»Jožek, kje pa je mamica?«
»Pred tremi urami je šla za pet minut k sosedovim.«

Eden totih obrazov

Od prve številke že v Totega riše, ime mu je Branko, Zinauer se piše. Da »noter« bo sam, mu nihče ni povedal. Vesel bo, bo jezen, ko se bo zagledal?

Felicijan Dreta:

Nagrobni napis

SREDI MARIBORA:

Tukaj med vojno je bomba pristala, štirinadstropnici smrt je zadala. Hiše nikjer ni več, večna ji slava! v lep spomin tamkaj zdaj raste nam — trava.

PRED ORLOM:

Tukaj počiva MIR, ki je umrl, ko nam je Kramar svoj danzing odprl. Tujec nesrečne te smrti je žrtev, jutraj, ko vstane, manj živ je kot mrtev.

V USTNI DUPLINI:

V ustih je luknja, tu zob je prej stal, bolel me je, pa sem ga izruval. Najmanj pet let še ne zdrknil bi v krsto, če v ambulanti bi čakal na vrsto.

Zvest do groba

Od enega naših zvestih sodelavcev, ljubljanskega študenta Štefa Bezlaja, smo prejeli naslednjo pesmico:

HUMORISTIČEN SVETNIK

(Prosto po Bezlaju)

Za svet vprašuješ, fant, me sramežljivo, kako lahko postaneš humorist? Za zajtrk si privoščil lahko čtivo, za obed in večerjo — Toti list!

(Op.: Posvečeno manom honorarja Totega lista)

ZRTEV LAHKOVERNOSTI

Neki Skot iz Aberdeena je napisal v oporoki:

— ... moja zadnja želja je, da me pokopljete v Škofji Loki, ker tamkajšnji župnik Golob za to nič ne računa.

Sin, edini dedič, mu je rad izpolnil to zadnjo željo. Toda nekaj dni pozneje so tudi njega našli mrtvega v stanovanju. Preiskava je ugotovila, da je napravil samomor iz obupa. V roki je namreč držal — račun župnika Goloba za očetov pogreb!

TRMA

Iz mestnega kina na Jelenicah sta šla dva petletna poba. Pa je pljunil eden izmed njiju pred oglasno desko, kjer visijo objave o filmih in zaklel:

»Primojkrvavduš, Matjaž, ne gre mi v glavo, zakaj tukaj piše: »Mladini neprimeren! Zakaj raje ne napišejo: »Mladini prepovedan zato, ker je zanič in zato, da ne bo dvorana čisto prazna!«

PREVIDNOST

— Zakaj pa v Poljanah nočete odstraniti ruševin med vojno porušene cerkve?

— Hm, pravijo, da čez sedem let vse prav pride. Morda pa bomo le dočakali verski teror in potem lahko rekli, da so nam jo porušili — nekaj let po vojni!

ROMANTIKA

Peljeta se on in ona tesno objeta na kovčku po vodi z drugega perona jenseniške postaje. Čez čas ona zavzdihne:

»Kaj praviš, kako pa mora šele biti v Benetkah!«

ČUDNA ASOCIACIJA

— Tale debelinko me pa spominja na našo združno menzo v Straži: rejen trebuh — na dobiček, ki ga ima menza od abonentov, kot vžigalice tanke noge pa na abonente, ki se v menzi hranijo. In vedno se sprašujem: kako lahko takšne noge prenašajo takšen trebuh?!

ZGLEDI VLEČEJO

»Janez, kaj pa delaš? Pa si rekel, da boš zidal hišo!«

»Ti si pa res tepec! Najprej vendar moram tlakovati cesto do bodoče hiše!«

»Zakaj pa to?«

»Tega ne vem, ampak tudi v Straži ravnaajo tako.«

POGOVOR V VLAKU

»Ali niste vi tovariš Rešar iz Novega mesta?«

»Ne, tovariš.«

»Sem si precej mislil, ko mi niste nič podobni.«

SKROMNA ZELJA

Zelja arestanta: »Oh, ko bi tudi naša uprava hotela kupovati kruh v krajevni pekarni v Trebnjem. Ni hudič, da se ne bi med tolikim železjem našla tudi kakšna pila!«

KOČEVJE LETA 2000

»Jurček, povej mi, kaj je ustno izročilo?«

»Ustno izročilo je nekaj takega, kar prehaja iz roda v rod.«

»Dobro. Na primer?«

»Obljuba, da bodo strokovnjaki iz Ljubljane napravili načrte za regulacijo Rinže in načrte za ureditev mesta!«

LJUBLJANSKI »LABOD«

V Ljubljani je »Labod«. Kdor nese srajco not, dobi jo bo nazaj tak črno, da je kaj! Je znano šir Ljubljane: tam srajce so zaprane. Presneto čiščenje, vse gumbice ti poire. Kako »Labod« ta lika? Tako ne kot se šika! Prej tvoja srajca bela, tam bo porumenela. Ljubljana pravi: »Skoda, imamo le »Laboda«, ko zgine monopol, lakrat bo pa že bolj!»

Pozdrav Anton Fižol

SPORTNA MENJAVA

Nedelja popoldne, pred stadionom Odreda. Majhen fantiček pocuka za rokav moškega, ki hiti na tekmo. Z njim bi lahko vstopil, ne da bi plačal.

— Vzemite me, prosim, s seboj! Ves čas bom navijal za Odred.

Navdušeni pristaš domačega moštva prime fantička za roko in ga odvede proti vhodu.

— Moj sin! — reče vratarju in mu pomoli svojo vstopnico.

— Da, da! Ga že poznate! Vsako nedeljo menja očeta!

MED FILOZOFI

»Vsak večer, preden zapim, si zapišem najvažnejše misli tega dne.«

»Koliko časa pa že delate to?«

»Ze dobrih pet let.«

»No, potem imate pa že gotovo eno celo stran polno.«

PEDANT V GORAH

»No, zdaj smo točno dvatisoč metrov nad morjem.«

»Ali je to mišljeno ob plimi ali osek?«

PRIJATELJSKA

»Povej, dragi moj, ali bi hotel biti z menoj jutri na kosilu?«

»Seveda, zelo radi!«

»Dobro, potem se dobiva jutri opoldne pri tebi.«

Bezljaj:

NEPRODUKTIVNEGA PTIČA TOŽBA

(Vsaka podobnost z Delavskim domom v Ljubljani in njegovim upravnikom izključena!)

Ko prošnjo vložil sem za stanovanje, mož stanovanjski mi je svetoval, da bo najbolje zame in pa zanje, če sobo si bom sam kje poiskal.

In potlej se začelo je bezljanje, pod Rožnik, v Moste in na Prule, Vič, vse svoje znance vpregel sem v iskanje, uspeh pa bil povsod je isti: nič!

Ze hotel opustiti sem iskanje, kar mi nek' znanec nujno sporoči, da mi lahko odstopi stanovanje, ker je premiščen in se izseli.

K upravniku sem zgradbe se napótil, da še njegov pristanek bi dobil, a mož se kar hudo je raztogótil in veto svoj je s tem utemeljil:

»Iz moke te, moj ljubček, ne bo kruhal Zakaj? I, pač zato, ker ste študent, kot takšen, le priznajte, primaruha! ste pač — neproduktiven element!«

In, hočeš nočeš, sem kapituliral, osramočen kot kakšen delinkvent, ne vem, kje bom pozimi bivakiral, študent — neproduktiven element!

OPRAVIČILO

Mali Jurček, sin boksarja, je prinesel učitelju naslednje opravičilo:

»Oprostite mojemu sinku,

ker se ni naučil za danes šteti do deset. Mož je bil namreč več popoldan doma in bi ga štetje do deset zelo razburilo. — Mama.«

CELJSKI PRAGOZD

»Kam pa kam tako lovsko opremljen?«

»Na lov v pragozd!«

»V pragozd, pa tu v Celju?«

»Seveda, kar med Miklošičevo, Gregorčičevo in Ključavničarsko ulico pogledaj, kakšno je tam! Tri leta me ne najdeš!«

PRED IZLOŽBO

»Kaj tebi najbolj ugaja v celjskih izložbah?«

»Razstavljene stvari, kajpak!«

»Veš, kaj pa meni? Napisi na steklu. Ker jih ne znam prebrati, me stvar več ne mika, pa mi denar ostane v žepu!«

MED PODGANAMI

Prva: »Krasno, soseda, imenitno izgledate. Kje pa posredujejo tako sijajno linijo?«

Druga: »I, kje, v Stancetovi ulici pri mesnici št. 9. Tam kar vsak dan zlivajo krvave pomije v ulični kanal. Povem vam, jedilni list à la carte!«

Prva: »Takó?! ... Familija, mirno!! Pravac mesnica!!«

»No, in to, dragi obiskovalci, je eden treh žlebov, iz katerih ti ob dežju ne curi za vrat ...«

plan. Zato pa mu je lepše, ko po ostalih ulicah še cefiziji. Taka egiptovska tema nastaja tam, da upa, da ga Celjani še dolgo ne bodo zasledili. Boji se samo trenutka, ko se bo z nosom kam zaletel in ga bo potem izdala oteklakumara. Torej: pozor na oteklakumaro!

Kar vriskal sem, ko sem zagledal na zelenjadnem trgu lepo in okusno prodajalno časopisov. Zdaj pa bo, sem si mislil, še naš »Toti« dobil streho. Pa glej ga šmenta! Kar pri tej edinki je ostalo. In prišel sem do prepričanja in sklepa, da je ta kiosk samo vzorec, ki bo, če bo še dolgo sameval, »vzorec brez vrednosti.«

Pa brez zamere!

Cefizelj

VOHLJAČEVE
»OMEGA-VITA«

Zdaj opazujem zemeljsko kroglo iz nedoglednih višin in že dolgo iščem z nebeškim kukalom moj starodavni Ptuj. Iskal sem ga seveda v temi in ga nisem spoznal, saj ves blesti kakor velemosto. Zamenjal sem ga s Celjem, Mariborom in Ljubljano. Kar žal mi je, da sem se preselil sem gori in ne morem uživati dobrin nove razsvetljave. Kakor nalašč se je to zgodilo po moji smrti. Rekli bodo: ko je Vohljač stegnil pete, so se v Ptuj prižgale luči! Z druge strani pa me prav nič ne mika nazaj med Ptujčane, saj bodo lepega dne prišli vsi skupaj za menoj, tedaj namreč, ko se bo raztreščila bencinska črpalka na Kvedrovem trgu. Po tele-

viziji je prišla v nebesa slika, ki kaže, kako vneto si staro in mlado okrog črpalke prižiga dobre in slabe morava, cigare, pipe in ne vem še kaj. No, če se ne bodo odgovorni faktorji potrudili in zavarovali bencin, kot se taki tekočini spodobi, potem se, dragi Ptujčani, kaj kmalu vidimo. Saj tu v nebesih ni tako napačno. Nič ni prepripor zaradi pokojnin, nič gnjavave zaradi bonov, pijemo staro haloško vino iz nebeških kleti, v kinu ne stegujemo vratov — in med tem, ko se vi naslajate v gledališču pri »Izdaji pri Novari« in »Kovarstvu in ljubezni«, nam tukajšnja drama uprizarja samo izvorna dela domačih dramatikov. Pravim vam, ni napačno tukaj in zdi se mi, da so nebesa hvalevredna javna ustanova. No, saj se boste sami prepričali, če se bencinska črpalka razpoči. Martin Vohljač.

U Lubian mama vec kupališ. Men se najbl dupadotist na Miklišičev cest, ke ga ma sicialn zavaruvajne u keudru. Udprt je ub četrtkah, petkah in zbotah dupoune in pupoune. Ce maš taka služba, de se lohka greš kopat u četrtk al pa petk, buš tku zaduvulen, in se buš pucen u ban al pa u tuše uprau brez usacga čakejna. Ce pa je mus, da greš glih u zbota, buš pa marskej neprjetnga duživu, kokr sem jest, ke sm ta pretakla zbota biu u tem kupališ. Pršu sm prec pu ta tret ur, ku se kupališe udpre. Uzeu sm cegle za bano, plačeu tri kuvače in dubiu numara 46. Prašu sm tista punca, ke pr bajnah pedena, kulk časa bum čaku, da bom pršu na vrsta. Pou ure, je rekla, ku je mau preštela ldi, ke sa ukul čakal. Sedu sm na kloj in začeu kadet morava.

Ke je minil dobre pu ure, sm pa prašu tista pedenarca, če sm že na vrst za bano. Je rekla, de je zdele na vrst številka 32. Ja, kuku! Tiste pu ure je že preč, pa še 14 številki faldu moje. Ja, je rekla, ke je pa tulk zamudnku, ke sa že prej, al cku dupoune karte kplil, pa se nisa kopat pršil, pa zdeia prhajaja in jh pušam u bane, ke maja manjš numare.

Pa sm mau pustau, de si ugledam tale špas. Pedenarca je rekla: Nu, zdeia je pa številka 33 na vrst. Pu dougem čas, ke je bla spet ena bana frej, su se pa pujavle kar dve frajle, ud kerih je ena imela številka 25; ta druga pa 48. Tista kje imela 25, je rekla, da ima forhand in ni popstila, dukler je pedenarca ni pestila u bajna. Se seboj je pa putegnila še tista suoja priatelca s številka 48 in pedenarca nam je prou lepu pujasnila, de maja tele punce zdeia pravica, de boja ena cela ure u bane, ke sta dve.

Tku sma ub ene petih pr 8 banah prše du 40, ob pol šesteh sm pa le pršu na vrsta!

ZAKAJ?

»Hudiča, zakaj neki se le razburjajo toliko, če kdo izmed na obišče večerno predstavo v kinu! Mi se pa nič ne razburjamo, če kakšna domžalska starina zaide na našo mladinsko popoldansko predstavo!«

VSE OB SVOJEM ČASU!

»Kaj praviš, Jure, ali naj damo v jeseniški mestni kino reklamo za kozuhovino in krzno?«

»Kaj ti le pade v glavol Sedaj je vendar sezona za razne kreme za sončenje! Počkajmo še malo, da bo poletje!«

Veste, kako nekateri pravi, da se da najlepše živeti? Tako, da mečeš ljudem pesek v oči. Tako pa Cefizelj s Celjani vred že dolgo pričakuje, kaj bo s »skladiščem« obrobni kamnitihi blokov za tlakovanje ulic, ki že nekako od aprila meseca sem čakajo na uporabo, zlasti bloki na Trgu V. kongresa poleg bivšega MLO. Cefizelj svetuje, da podjetje še malo počaka, da bo to »kamenje spotike« prekril sneg in se ga bo tako najlepše znebil. Tako nekako kot noj, ki skrije glavo v pesek.

Celje je dobilo po glavnih ulicah novo moderno razsvetljavo, takšno, da si še Cefizelj tam ne upa na

IZJAVA KIBICA ŽOLČNIKA

Jaz, spodaj podpisani mariborski kibic Zolčnik, rojen 1908. leta v Mariboru, nepristranski navijalec vseh predpredtekm, predtekm in tekem, izjavljam, da sem izgubil po »tekmi« Branik: Šibenik vsak smisel za nogomet in da se mi je ta igra zaradi te »tekme« tako »zafržmagala«, da sem sklenil od tega trenutka dalje posvetiti raje vse nedelje zdravljenju totalno uničenih živcev, za katere so st odstotno odgovorni vrli mariborski nogometaši. Zdaj še vidim, koliko fantastičnih energij je hranila moja vsega občudovanja vredna potrpežljivost, ki si je že vsa ta leta po osvoboditvi prigovarjala in se tolažila po vsaki nogometni »tekmi«:

»Bilo je slabo, toda prihodnjič bo boljše!«

Zaupati v mariborski nogomet, se pravi bli najbolj optimističen optimist na svetu. Oprostite vendar, dragi tovariši, nimam nikakršnega nazadnjaškega odnosa do nogometa, toda to, kar se dogaja na »zelenih terenih« v zadnjem času, to je morda lahko burka, komedija ali tragikomedijski nogomet pa to ni v nobenem primeru. Jaz, spodaj podpisani mariborski kibic Zolčnik, na tem mestu slovesno izjavljam, da me od tega trenutka naprej stadion ne bo imel časti več videti, kajti moje zdravje je resno ogroženo. Se ena taka »tekma«, kot je bila zgoraj opisana, pa se bo pričel tovariš mrliški oglednik živo zanimati za mere mojega telesa. In na mojem pogrebu bo govornik dejal:

»Bil je najzvestejši nogometni kibic vseh časov, najveličastnejši primer nadčloveške potrpežljivosti.«

In ko mi bodo spustili v grob dušo nogometne žoge kot simbol povezave mojega življenja s to plemenito športno igro, ki sem ji posvetil svojo mladost, bodo vzeli ljudje robčke iz žepov in se bodo zjokali:

»Slava njegovemu spominu!«

To, vidite — in samo to, ker človek tako nesrečno ljubi ta prekljicani žogobrc, mu ne da miru in ga vedno na novo grize in spodbuja:

»Se eno tekmo bom gledal, morda se bo zgodil čudež in bom zadovoljen z njo!«

In tako, glejte, spremi njam malo svojo izjavo: Jaz, spodaj podpisani mariborski kibic Zolčnik, v vsakem pogledu lojalni in neklubaški, izjavljam, da bom gledal samo še eno tekmo. Če ta ne bo zadovoljiva, si bom . . . (ogledal prihodnjo nedeljo drugo — op. uredništva) temeljito premislil, preden me bo videlo nogometno igrišče.

Mariborski kibic Zolčnik

Za enakopravnost!

Predstavniki kaparjev: »Proti rasni diskriminaciji najostreje protestiramo! Nikoli ne bomo dopustili, da bi zajci bili nekaj več kot mi! Zahtevamo, da se v lovski zakon vnese tudi zaščita kaparja!«

Zastopnik koloradskih hroščev: »Prijatelji! Pridružujem se vaši zahtevi, da bi tudi nas, koloradarje — zaščitili. Saj tudi mi (enako kot zajci lovčemu) nudimo veselje marsikateremu organizatorju, kajti v iskanju tiči sreča človeka.«

Grega:

PESEM MAZAČEV

Mi smo mazači,
živinski vrači!
Kjer babja vera rase,
nam posel gre v klase.
Kjer so v navadi vraže,
za nas odlično kaže.
Bedaki nas redijo,
naivneži živijo.
Dokler bo takih stricev
kaj,
ne bo mazaštva kmalu
kraj!

MED »DOBRIMI« TRGOVCI

»Prihodnji mesec bomo
našo združno trgovino temeljito reorganizirali. In vi?«

»Prav tako. Veste, smo
tudi mi ostali čisto brez denarja.«

NACITAN SINKO

Sinček, ki ga je čebela
pičila v prst, je dejal očetu:
»Veš, čebelo sem hotel
prijeti, pa nisem vedel, da
na zadnjem koncu ni izolirana.«

OH, TI DAVKI!

— Prekleta četrta akontacija! Jaz pa sem le računal, da bom šele spomladi prodal vagon krompirja!

NAUK...

— Tako deklica: spovedala si se, odpuščeno je tudi, ne pozabi torej na ljubezen do bližnjega...

NEVERNI TOMAŽEK

Prišel je mali Tomažek v trgovino in zahteval:
»Oče so rekli, da mi dajte pantakan proti mrčesu.«

Poslovodja, star trgovec, je pomežiknil prodajalki, ki je brz razumela:

»Pantakana žal nimamo. Ampak nekaj drugega imam — samo za tebe, Tomažek. Podobice in rožne vence...«

Mali Tomažek je neverno zazijal:

»Pa bo gotovo pomagalo proti mrčesu?«

NEMOGOČE

Pezdé si je prišel sposoditi k Pepetu bika. Pepe, hudomušnež, ga je podražil:

»Poglej, Pezdé, konja in koleselj bi prodal, rabiš ju tako in tako samo ob nedeljah, pa bi lahko kupil bika!«

Pezdé se je počehljajal za ušesom:

»Nemogoče! Mar naj potem bika jaham ob nedeljah k maši?!«

Felicijan Dreta:

Z glavo ob zid

nikakor ni popustil, so gospod na dan zbora brali kar tri maše. V kakšen namen so jih darovali, sicer ni znano, v čast volitev pa prav gotovo ne! Pa še nekoga imajo v Poljčanah, ki hodi od kmeta do kmeta in agitira, da bi ga spravili na kandidatno listo. Možakar je bil nekaj mesecev žrtev povojnih razmer, ko je dajal obračun za tisto delovanje, ko je Nemcem na Štajerskem vljudno pomagal pri njihovem delu. Zdaj se je menda le prepričal, da je do njegove kandidature tako daleč kakor do tega, da bi zid popustil.

V Puščavi so volivci nekam razdvojeni: nekateri žele, da bi se njihov kraj priključil k Lovrencu, drugi so zoper to. Pa so se našli tam še neki tretji, ki mislijo, da je zaradi tega zid v Puščavi tako omečen, da bi se ga dalo podreti. In pričeli so z agitacijo za abstinenco pri volitvah. No, pa bodo tudi te glave potegnile »ta kratko«.

V Dupleku imajo nekega Grajfonerja, ki je strašno nenaklonjen šiptarjem. Mož se je strašno

Naj bo zid še tako mehak in glava še tako trda, vselej se zgodi tako, da popusti glava in ne zid. To je že stara preizkušena resnica, vendar se najdejo pri nas zoper vse pričakovanje trde butice, ki žele še na lastni koži osebno preveriti, če to drži. Navedel bom nekoliko karakterističnih primerov, nabranih ob priliki zborov volivcev v prelepi štajerski deželi:

V Slovenski Bistrici je moč svoje trde butice preizkušal neki Erjavec, ki je nekoč vodil trgovino, sedaj pa je nameraval voditi menda kar narod. Zaletel se je v nekoga, ki je na zboru govoril po hrvatsko, češ — najprej se nauči po naše, potem se oglasi! Pa je takšnale — ustavi docela nasprotna pripomba — precej razburila duhove. Bistriške žene so posegle vmes in mož se je hitro znašel pred vrati. Samo toliko časa je še imel, da je — nič kaj po naše — dejal: sehr gut, wird schon Zeit kommen! Kakor vidimo, zid ni popustil in zbor se je nadaljeval v lepem redu brez bistriškega »serguta«.

V bližnjih Poljčanah so pa trdoto zidu preizkušali sam duhovni gospod. Baje so organizirali vse svoje simpatizerje, da bi za njih štimungo delali in jih zrinili na kandidatno listo. Ker zid

ANEKDOTE

IMPROVIZACIJA

Znan angleški igralec Kin je rad improviziral na odru in zaradi tega večkrat spravil svoje soigralce v zadrego. Zato je uprava gledališča morala prepovedati vsako improvizacijo na odru.

Nekoč pa je v igri moral nastopiti pravi — živi konj. Ta je, ne meneč se za dostojanstvo Talijinega hrama, sredi predstave opravil kar na pozornici svojo potrebo. Ob tem je Kin dvignil prst in strogo pokaral konja:

»Ti, tepec, ali ti ni znana naredba uprave gledališča, da je na odru prepovedana vsaka improvizacija?!«

Publika se je valjala od smeha, še upravnik gledališča ni mogel ostati resen.

POSEBEN HONORAR

Slavni flamski slikar Rubens je nekoč slikal neki baronci psičko.

»Krasno ste jo naslikali!« — je hvallila baronica sliko. »Ko bo psička dobila mlade, vam nameravam kot poseben honorar dati enega mladiča. Moj mož pa želi, da napravite tudi moj portret!«

»Zelo rad! Samo tokrat — brez posebnega honorarja!«

PRESENEČENJE

Nekoč je Enrico Caruso pred svojim koncertom v hotelu igral na klavir neke Beethovneve kompozicije. Nenadoma pa so se odprla vrata in v sobo je vstopil policaj z revolverjem v roki:

»Pojdite takoj z menoj. Vaši sosede pravijo, da že dve uri mesarite tukaj nekega Beethovna!«

sko zaletel v zid, tako da ga že nekaj dni bofi glava od samega premišljevanja, kdaj je on sam že dal kak dinar za šiptarje in njihov dvig.

V Rušah se zid niti zamajal ni, ko so se kar trije zaleteli vanj: najprej Kaudek, ki je bil izvoljen za kandidata, čeprav pred tremi leti še v sanjah ni mislil na kaj takega, potem menda neki Grubelnik, ki ga je predlagal, nato pa še sam predsednik kandidatne komisije Gorjup. Najbolj se je zaletel v zid tale zadnji, ki je predsednik, čeprav sam niti volilne pravice nima. Kaj bodo rekli ruški delavci na vse to, pa je vprašanje. Najbrže ne bodo pustili, da bi se zid podrl, trde butice pa zmagale.

V Koreni je bil pa predlagan neki Simončič, ki ima menda še danes shranjeno vizitko iz okupacijske dobe, na kateri jasno piše, da je bil birgermajster. Tudi tu zid ni popustil in iz te moke ne bo kruha. Škoda! Mož bi lahko precej pomagal, ko ima v regiranju že izkušnje.

V Sliivnici se je na vso moč zaletel v zid gostilničar Lesjak. Na vsak način je hotel priti med kandidate. Zid seveda ni popustil in sedaj se mož jezi, češ: premalo je demokracije. Z zbora volivcev se je odstranil z majhno večino kakšnih šestih

Oster in upravičen protest

Neizdani: »Tovariš založnik, če ste že one spravili na dan, vam tudi za nas ni treba biti žal papirja. Tudi mi smo namreč pripravljani podpreti vašo domačo ubožico!«

Ptolomejev sistem pri filmu

To, kaj »Gospoda jara« bo, za zdaj vé le gospoda sama; mi mislimo si le lahko, da najbrž bo družinska drama.

Jam

Definicija

Ta naša žalostna kultura je kot ljubljanska poštna ura: zastane raje kakor prehiti, a največkrat pa kar lepo stoji.

Jam

Kajko:

POETU »VROČE IN MRZLE RESNICE«

Poklon in čast poetom — geometrom! A ti — oprost! — mojster mi oblike, da ti povem brez vsakršne olike: ti svoje pesmi delaš s termometrom.

SPREMEMBA

Bernard Shaw je prisostvoval hišnemu koncertu. Čeprav mu petje pevke ni ugajalo, je vendar na koncu dolgo in močno ploskal. Pevka ga je zato vsa navdušena vprašala:

»Prej pa vam moje petje ni ugajalo. Kdaj ste spremenili o tem mišljenje?«

»Tokrat, ko ste nehali peti,« je odvrnil Shaw, »se nisem mogel več vzdržati, pa sem od zadovoljstva začel ploskati!«

DEFINICIJA

Angleški zunanji minister Eden je nekoč takole definiral, kaj so diplomati:

»Diplomati so ljudje, ki urejajo odnose, ki so jih drugi diplomati zapletli!«

KULTURNO ZDRAVSTVENI PRIROČNIK

Abortus — literarni splav, zelo pogost pojav pri rutiniranih literatih. Najboljše sredstvo za preprečevanje je znižanje honorarjev.

Absces — likovniška novotvorba, ki nima z ničemer podobnosti, razen s surrealističnimi blodnjami avtorjev; neozdravljiv.

Afekt umetniški — poceni izgovor za vsako polomijado vsakega umetnika. Zaščitno sredstvo je uredniški koš.

Agonija — zelo mučno stanje za izpete umetnike, pri katerih še ni razloga, da bi jih pokopali, pa tudi živeti nimajo več zakaj.

Ahilova peta, kulturniška — nizki honorarji. Simptomi: obleganje urednikov, prepričevanje o lastni kvaliteti in manjvrednosti vseh ostalih.

Akutna literatura — močno razširjena zvrst literature, pisana po naročilu, v naglici in temu primerni kakovosti. Zaenkrat še ni zdravila.

Albinus culturicus — kulturni brezbarvnik, nazvan tudi larpurlartist; simptomi: idealizem, pomešan z nekoliko misticizma in precej omejenosti.

Alkoholizem — tradicionalna kulturniška bolezen, se razvija v prejem sorazmerju z umetniškimi kvalitetaми — tako so vsaj prepričani vsi prizadeti.

Amputacija literarna — uredniška obdelava teksta. Glavni pripomočki: škarje in uredniški koš.

Anemija kulturniška — splošen pojav slabokrvnosti, posebno pri nekaterih pesnikih, pa tudi pisateljih. Simptomi: dolgočasje, šablona, kratka sapa.

Angleška literarna bolezen — zelo težka in neozdravljiva bolezen. Simptomi: rahitična literatura, posebno pri poklicnih romanopiscih in dramatikih. Edino zdravilo: menjanje poklica.

Astma literarna — tipična poklicna bolezen posililiteratov. Znaki so: pomanjkanje idej, kratka sapa, notranja nabuhlost, popolna delanezmožnost in težka prebava pri tistih, ki bi naj uživali njihove proizvode. Začasno se dajo napadi preprečiti s spremembo klime v takšno podnebje, kjer ni na razpolago papirja ne črnila.

Avtokritičnost — zelo mučen, toda k sreči toliko bolj redek pojav, katerega se otrsajo prizadeti umetniki z boleznijo, ki se imenuje:

Avtosugestija — ki ima z avtomobilom le to skupno, da je zadovoljen samo tisti, ki je v njem, vsi ostali pa zaradi tega trpijo.

privržencev in užaljeno zapustil veliko manjšino kakšnih šestdesetih nesomišljenikov.

Tudi na Brezjah pri Mariboru imajo gostilničarja. Ta je pa Lešnik. Tudi njemu se zid ni uklonil, ko ga je hotel predreti in kandidirati. Sedaj pa se iz njegovega stanovanja zelo kadi. Prišli so gasilci, misleč, da se je nekaj vnelo. Pa se ni. Le na ogenj so precej naložili, kjer sedaj gostilničar in njegova familija zaradi kandidature veliko mulo kuhajo. Pravijo, da je tam kar vsa žlahta užaljena.

V Zgornji Polskavi je poizkušal trdoto zidu Koropec. Iz jeze, da ne gre, je ob času zbora častil na svojem domu nekatere z vinsko kapljico in jih tako navdušil zase, da so šli potem na zbor razgrajati. Pa se zid niti zamajal ni.

V Visolah so se pa pri Blažiču zbrali neki bivši župnik brez maše, neki vikar, neki profesor in nekdo, ki ima nekaj sličnega s perjem. Ob dobri kapljici so obdelavali volitve. Bajje je bilo precej zaletavanja v zid. Tudi o nekakšni spremembi oblasti so jih stresali kar iz rokava, pa zato iz zidu ni zletela nobena opeka.

Nabral sem jih nekaj predvolilnih od tu in tam. Marsikje se še dogajajo podobne stvari. Zid pa stoji in bo stal, trdih butic pa bo vedno manj.

Razveseljiva izjava

»Hvala, zvečer ne maram kave, ker sicer ne morem spati.«

PRED SODIŠCEM

Advokat: »Obtoženec si je izbral mene za zagovornika. Zato predlagam, naj se preišče njegovo duševno stanje.«

TRETJA STRAN

— Jaka, čemu si ne daš obrniti svoje ponošene obleke?

— Veš, Miha, saj bi jo, če bi imelo blago tri strani.

Kar je prav, je prav!

»... In še to si zapomni: v tej hiši nosim hlače jaz!«

STROKOVNJAK

Jure je bil na obisku pri prijatelju. Po večerji je prijatelj vključil radio in kmalu je zadonela po sobi virtuosno izvajana skladba za violino in klavir.

— To je pa Ozim! — mu je sepnil prijatelj.

— Motiš se! — je glasno ugovarjal Jure. — To je čisto navaden Kosmaj model 1948.

Vljudno vračanje

»Oprostite, prosim, tukaj nekje sem ustrelil zajca. Ali ste ga morda videli?«

NAPAČEN ZEMLJEVID

Pred kratkim so trije meksikanski kaznjenci pobegnili iz jetnišnice in jo ucvrli čez mejo v ZDA. In kot nalašč je prav tedaj filmska družba Warner Bros. na ozemlju tik za mejo snemala neko meksikansko jahalno sceno. Ko so pobegli kaznjenci zagledali skupino jezdecev, ki se jim je v divjem diru bližala, so osupnili in vrat na nos zbežali nazaj v Meksiko. Ko so se ustavili, je eden njih ogorčeno vzkliknil:

— Napačen zemljevid!

SMOLA

V Lyonu je v prodajalno vina vlomil dober poznavalec žlahtne kapljice. Izbral je steklenice naj šega vina na zalogi in kar na licu mesta pripravil pokušnjo. Imel pa je smolo: deset minut potem, ko je še vedno iskal odčepnik, je prišla — policija.

PREPOZNO

V tuniškimi nemirih so uporniki vdrli tudi v poslopje nekega velikega dnevnika. Samo prostori uredništva so ostali nepoškodovani. Ko pa so uporniki videli zmešnjavo razmetanih časopisov in rokopisov po mizah in stolih — kar je le običajen nered uredniškega poslovanja — so se umaknili s pripombo: — Tu je že nekdo bil.

TEHTEN VZROK

Gospa Roger A. Phillips iz Montreala v Kanadi je dosegla ločitev zakona po moževi krivdi. Sodišču je predložila naslednji tehtni vzrok za ločitev:

— V vseh šestih letih, odkar sva poročena, mi je mož podaril le en par čevljev — in še ti tiščijol!

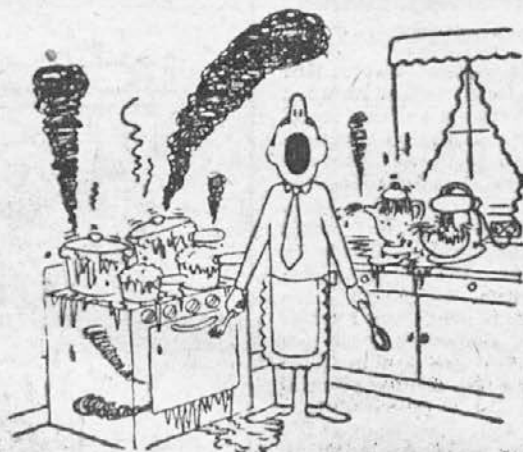
RADOVEDNA POŠTARICA

Nekje na Francoskem — ne pri nas! — je službovala poštarica, ki je odpirala pisma in jih prebirala, ne da bi ji bilo to mogoče dokazati. To je najbolj jezilo tamošnjega graščaka, ki je imel največ pošte. Prijatelj notar, ki je prišel k njemu iz sosednjega kraja na lov, mu je spričo tega svetoval, kako naj ravna. Po notarjevem diktatu je graščak napisal naslednje pismo:

»Dragi prijatelj notar! Ker naša poštarica vsako pismo odpre in prebere, bo seveda tudi tega. Zato sem v kuverti priložil bolho. Če je pri tem ne bo zadela kap, res ne vem, kaj storiti. Tvoj stari prijatelj.«

Pismo sta oddala na pošto, a brez bolhe. Ko pa ga je notar prejel, je v njem res našel priloženo — bolho.

Na pomoč!

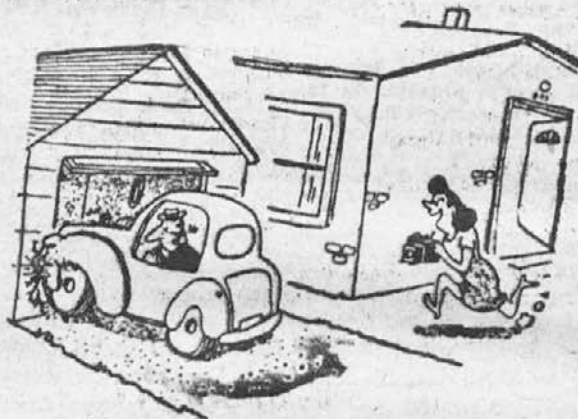

Tri zobozdravniku

Zobozdravnik: »Se pomniš, Jože, kako si me v šestem razredu večkrat prematil?«

Edinstvena pritika

»Počakaj, Tine! Tole bi rada slikala.«

Kredit za vsako ceno

— Ne, na kredo vam ničesar več ne dam, pa če pridete s še tako globokim dekoltejem!

PREBRISANEC

— Ali si že slišal, kako prebrisan se je dosedanji predsednik občinskega ljudskega odbora Cerklje odtegnil plačevanju davkov?
— Ne! Kako pa mu je to uspelo?

— On je enostavno skrnil svojo davčno kartico, nekateri za to poklicani pa njegal!

NOVINEC

»Ti, temu trobentaču jeseniške godbe kovinarjev pa se že na prvi pogled pozna, da je novinec!«
»Po čem to sodiš?«

»Ali ne vidiš, da ima uniformo, ki mu je popolnoma prav?«

»In po tem veš, da je novinec?«

»Seveda! Sicer bi jo že davno prerastel!«

JESENIŠKA TOLAŽBA

»Kaj, tole dekletce me bo striglo in brilo?! Kje je mojster?!«

»Ga ni. Toda pomirite se, še nikogar nisem doslej porzala!«

Po končanem britju pa je žrtev vprašala:

»Ali si še upate trditi, da še nikogar niste porzali?!«

»Sedaj pa ne več. Vi ste bili namreč prvi, ki sem ga brila!«

O PORCIJAH

»Natakar, prosim zrezek! Pa ne velikega!«

»Kar velikega naročite, saj so tako vsi majhni!«

PESEM ZA LJUBLJANSKO SANITARNO INŠPEKCIJO

V sredini metropole vam hišica stoji, ki Nazorjeva osem ime se ji glasi.
K tej hiši spada veža, ki polna je smeti, nad čemer se do danes nihče obregnil ni.
Opomnite lastnika smrdljive te nesnage, naj spravi vkraj ta kupček, da ne bo delal zgage!

Gasilska veselica v Mestinih pri Podplatu

Pod sliko svetega Florjana na veselici družba zbrana gasila si je suha grla in na ves glas se družno drla.

Nazadnje na tej polomiji zapeli so še o Mariji. Najlepše pa je, kot se čuje, da drli so se kar — po tuje.

NEKAJ R+S:IC

Prodajalec srečk loterije: »Vaša srečka bo zanesljivo zadela!«

Avtobusni voznik: »Avtobus odpelje točno ob treh.«

Dijak: »Ves popoldan sem se učil.«

Kolesar miličniku: »Saj sem pravilno vozil po desni strani.«

Trgovec: »To je najnovjša pošiljka.«

Natakar: »Pridem takoj!«
Slikar: »Prodal sem že osem slik.«

Zakonski mož: »Verjemi, ženka, da sem bil doma že pred polnočjo.«

Obtoženec: »Žal mi je.«

Dolžnik: »Jutri ti bom prav gotovo vrnil denar.«

Pijanec: »Ta kupica bo pa zares zadnja.«

Župnik: »Tako slabo se mi godi, da komaj še lahko redim pet krav in vola.«

Frajer pred mariborsko Astorio: »Letošnji dopust sem preživel v družbi šarmantne Francozinje.«

Vodstvo gledališča: »Premiera bo nepreklicno v začetku prihodnjega tedna.«

Radio Ljubljana: »Radijska reklama je najučinkovitejša.«

Odredovi nogometaši po porazu v Sarajevom: »Izgubili smo, a rezultat ne odgovarja poteku igre. Lahko bi tudi zmagali.«

Nevoščljivi nogometaši nekaterih slovenskih klubov: »Če bi lani vedeli, da bo ustanovljena slovensko-hrvatska liga, bi se bolje borili.«

Toti list: »N. tej strani ni nobenega oglasa.«

TEŽKE SKRBI

Jaka Dolgoprstnež je bil osumljen poneverbe v zadružni prodajalni. Sreča ga prijatelj in povpraša:

- Zakaj si pa tako zaskrbljen?
- Veš, razprava me skrbi!
- Naj ti preskrbim dobrega zagovornika?
- Kaj bom z zagovornikom! Samo dve dobri priči bi rabil!

NEZAUPLJIVOST

- Nobenemu človeku ne moreš več zaupati! Zjutraj mi je dal trgovec ponarejen stotak!
- Daj, pokaži mi ga!
- Z njim sem pravkar plačal klobase!

FATA MORGANA

Natek in Tenak sta se z avtomobilom vozila čez puščavo. Nenadoma pa se je avtomobil z vso silo zaletel v palmo, ki je rasla na robu oaze — in se razbil. Tedaj je Natek dejal Tenaku:

— No, ti tepec, ali sedaj končno le verjameš, da je bila to palma in ne — fata morgana?

DOBRA KVALITETA

»Tole blago boste nosili do smrti, pa še potem si boste lahko dali kaj napraviti iz njega.«

V MENZI

Abonent sedi v menzi in se muči z zrezkom, ki je trd kakor podplat.

»Želite kozarec piva k zrezku?« — vpraša natakar.

»Pozneje, dragi moj. Najprej je na vrsti trdo delo, potem sele užitek!«

DOBRO SREDSTVO

Starejši človek je vstopil v lekarno in vprašal, če imajo kako sredstvo proti kolcanju. Lekarnar mu je brez besed s pestjo pobožal desno lice, naker je možak ogorčeno vprašal, kaj naj to pomeni.

— Zelo enostavno! — je smeje izjavil lekarnar. — Ali se vam še kolca, a?

— Meni ne, pač pa moji tašči doma.

BO SE TEŽJE

Poštarica: »Pismo je preteško, morate nalepiti še eno znamko.«

Kmet: »I, potlej bo pa še težje!«

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije, Poverj. Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopališka ulica 2 — Telefon št. 28-76 — Čekovni račun Narodne banke štev. 6401-90-332-51 — Poštni predal 52 — Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mari-borska tiskarna

Neubogljivi otroci

ZDA niso sprejele uradne zahteve Velike Britanije po udeležbi na konferenci v Pearl Harbourju o ustanovitvi tihomorskega obrambnega pakta.

Velika Britanija: »Kam pa otroci?«

Relativen pojem

Tuniška in maroška vlada sta v ječi.

Francoski delegat v OZN: »TUNIŠKO IN MAROŠKO VPRAŠANJE JE NAŠA... FRANCOSKA NOTRANJA ZADEVA!«

ANTON INGOLIČ:
ČASA NESMRTNE METODE

(Po Aškerčevi »Čaši nesmrtnosti«)

Kadar nova metoda
 šolniku staremu stopi do grla...
 Kdo mu ponudi čarovne pijače,
 da bi ga otel?

Svit častitljiv diči golo glavo,
 notes črni ga tišči v žepu,
 knjiga sveta je pred njimi odprta, —
 knjigo čita stari šolnik Tone,
 knjigo čita o metodi novi,
 o metodi in učenju novem.
 Svetel dan mu sije skozi okno,
 krasno jutro v kabinet smehlja se,
 krasno jutro, dete vesne mlade,
 ali v duši jasno ni Antonu.
 Težke misli misli šolnik stari . . .

»O metoda, zopet me preganjaš,
 večta črna, misel ne vesela?
 Sola nova! Moram s njo začeti? . . .
 Višnji, brada mi do pasa pada,
 glavi vdihnili si duha modrosti,
 notes tale dal si roki moji!
 Glej, kako naj ločim se od njega!
 Veže nanj me že ljubezni spona!
 Glej, kako naj s cvetki se razstanem?
 Strašil s njimi sem življenje celo!
 Glej, kako učim naj brez ukora!
 Najzvestejši mi je on tovariš . . .«

V težkih mislih je Anton naš stari!
 V težkih mislih tri pozove k sebi:
 Zove k sebi Marka, nagajivca,
 zove k sebi Jakca, trdoglavca,
 zove k sebi Kavko, repetenta.

Stopi predenj prvi, Marko živi.

»Ni li leka zoper to metodo novo?
 Cvek čemu nam? In čemu ukori?
 Mora biti — mirno čem živeti!«

»Jasni Tone, sonce šole našel!
 Srečen sem, da smem pred tabo stati!
 Mnogo družba naša res premore,
 ali vsakdo pomoči ni vreden! . . .
 Ti nastrezi si v kristalni čaši
 solz v ljubezni vnete petošolke,
 stopi v njih številne njene cveke,
 pij pijačo mojo juter sedem . . .
 Nov metodik, Tone, boš postal nam!«

Jedva svita dan se nad obzorjem,
 s čašoj v roki šolnik grede v šolo.
 V šolo ide, v peti razred pride,
 solze streže v čašo si kristalno.
 S polnoj čašoj iz razreda dojde,

vrže vanjo cvekov mi peščico,
 čaka, čaka na čarovno pitje,
 ali fajfa ne stopi se v solzi.

In že vstopi Jakec trdoglavi.

»Svetli Tone, šolmaštrov ti dika!
 Pravo pot pokazal ti bo Jakec.
 Mnogo morda znajo nagajivci,
 toda puhla pena je njih znanje!
 Bistrost jasna, to skrivnost je naša! —
 Glej je čaše, ki rešitev daje!

Pij zdravilo njeno čudodelno,
 bistrost pij z modrostjo zasoljeno,
 pij iz nje metodo zaželeno!

»Sam poskusi jo poprej pijačo!
 Nagni krepko, Jakec moj učeni!«

»Svetli Tone, čaša ta ni zame —
 Ti edini . . .«

»Sam poskusi prvi!
 Naj pijače vidim prej učinek!«

Dvigne Jakec kupo svojo k ustom,
 Tone pa nad njim svoj notes črni.
 »Glejmo, je li pitje tvoje pravo!« —
 In profesor mu zapiše »slabo«.

Stopi predenj Kavka zapuščeni.

»Najstarejši si v razredu svojem?
 Čuj, povej mi in skrivnost razjasni:
 Ni li leka zoper to metodo novo?
 Šolnik dober brez nje hočem biti!«

Dvigne roko, glasni Pepi Kavka,
 dečko v suknji močno zaprašeni,
 v hlačah zorno svetlih nad koleni —
 dvigne desno pa Antonu reče:

»Leka iščeš, strogi šolnik Tone,
 leka rad bi, ki sodobnost daje
 v naših časih, za mladino blagih?
 Iskal leka takega pri drugih,
 iskal že si ga pri trdoglavcih —
 prevarili pa so vsi te kruto . . .
 Sam imaš jo, čašo čarodejno,
 sam imaš metodo to nesmrtno!
 Le z dobroto jo napolni lekom!
 Čaša tvoja je — odlika moja!
 Ta metoda je — odlika naša!
 Piši vsak dan samo rede prve,
 rede dobre za dijake slabe,
 za dijake in za šolo našo!
 Zlega reda pa ni ena črka
 nam v odliki naj nikdar ne kane!
 Prej ne nehaj pisati odlične,
 dokler notes poln ne bo do roba,
 dokler notes rabil boš — do groba! . . .
 Truplo tvoje pač strohni v gomili,
 ali nate nam spomin ostane!
 Narod hranil bo metodo tvojo,
 s pitjem njenim bode se napajal —
 v tej metodi res živel boš večno . . .«
 Knjiga mrka je pred njim odprta,
 a ne čita šolnik več metode,
 zre za Kavko, ki čez prag odhaja,
 zre za njim, sam sebi si šepče:
 »Čaša ta utegne biti prava
 čaša tvoja, zviti Pepi Kavka!«
 (Po »Razorih« 1938—39)

N' MAV ČEZ IZARO

**Koroška bodi most dobrih odnosov
 med FLRI in Avstrijo**

Steinacner & Co.: »Mi bi pa bili bolj za takle
 dvizni mostiček . . .«

IZ BOROVELJ

Delavec: »Koliko so vam
 predpisali cerkvenega dav-
 ka? Meni so ga 180 šilingov.«

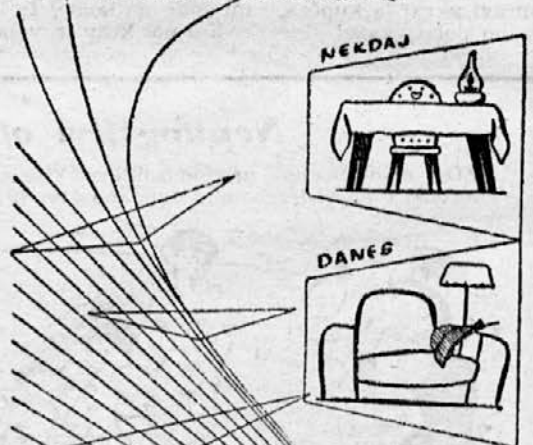
Premožen kmet: »Meni pa
 samo trideset šilingov.
 Imam, veste, lepo število
 ovčic in goveda, to pa člo-
 veka pri bogu že malo
 oprosti. Za vas revne de-
 lavce pa je rekel financ-
 peantar, ki je izterjeval
 božji davek, da ste sami
 socialisti in titolsti in da
 imajo za take čisto extra
 tarifo.«

NA CELOVŠKEM KOLODVORU

— Fotli, kaj ne veš, da tu
 po panhofi ne smeš po tleh
 pljuvati!

— Firh di net, Jozi, če
 pride policaj, bom rekel, da
 ne razumem slovensko, saj
 nad tistim špuktiplom samo
 slovensko piše: »Po tleh
 pljuvati je prepovedano«,
 za vse drugo pa se že znaj-
 dem, ker so vsi napisali samo
 v nemščini.

**ČIM VEČ NOVIH HIDROELEKTRARN
 MONTIRA HIDROMONTAŽA TEM
 BOLJ SE VRESNIČUJE VELIKA
 ŽELJA: ELEKTRIKO V SVAKO VAS**

hidromontaža
 MARIBOR

Zdaj smo
pa tam...

Oglejte si **FILME**
čarobna temnica
parada izgubljenega časa
štirje v džipu • tretji človek

MEŠTNO • KINO PODJETJE • MARIBOR

**PREDVAJALI BOMO NASLEDNJE
PREMIERE**

KINO UNION: Hoffmannove pripovedke
Kogar bogovi ljubijo
KINO MOSKVA: Trije kavalirji
Konec počitnice za ljubega boga
KINO SLOGA: La Malquerida
Begunec
Pot k uspehu
Svetnik Gayger

**KINO
PODJETJE LJUBLJANA**

Zlatorogove
kasete

PRIMERNA DARILA

KINOŠIŠKA
LJUBLJANA

PEPE: „PAZI! MEŠTNO ELEKTRIK
NO PODJETJE JE CRKILO!“
JANEZ: „BREZ SKRBI! SEM ŽE
PRIKLJUČIL NA JBZ.“
PEPE: „ALI JE PUBLIKA KAJ
OPAZILA?“
JANEZ: „KJE NEKI, KO PA IMA
MO DVA PRIKLJUČKA.“

OGLEJTE SI NAŠE NOVE FILME

Nekoč je Diogen
na svetu živel
in silne težave
je z zdravjem imel.
S svetilko iskal je
po zemlji vsevprek,
kje našel za sebe
primeren bi lek.

Je šel na bolniško.
Tam doktor mu dě,
da v praksi privatni
ga vzame v roke.
Rečeno, storjeno.
Računček strašan
Diogen dobi in
bolj je bolan

Se k vaski zdravnici
bolnik je zavil,
je coprala baba,
se, on je potil.
Ves coper Diogenu
zdravja ni dal,
le v sebi je čutil
še vse več težav.

Obupal povsem je
in rekel tako:
»Zdaj samomorično
odidem v nebo!
Ustrelil se bom,
Monte Christa prebral,
če s prvim ne, z drugim
si smrt bom zadal.«

Nenadno pa pride
v to reč preobrat!
Učen mož Diogena
pride obiskat.
Pokaže steklenko
mu Sokrat: »Fo pij,
in zdrav kakor jaz
boš za vse večne dni!«

Napil se Diogen
je dobre vodč,
kar sproti je čutil,
kak krasno mu dě.
Popravil srce je,
ledvice, prebavo,
protin, vodenico
in drugo težavo.

Upihnil Diogen
je lučko takoj,
ROGAŠKO ponese
v svoj sod je s seboj.
Se leta in leta
bil živ je in zdrav.
ROGAŠKI pa večno
je hvalo dajal.

Če danes Diogen
na svet bi prišel,
tedaj šele bi nad
ROGAŠKO strmel.
Tam nove so vrelce
dobili te dni,
a takšne kot redko
se kje jih dobi.
Zato, pa, če hočeš,
da vedno boš zdrav,
Rogaško si slatino
boš kupoval.
Zahtevaj povsod to
naravno zdravilo,
ki vse, kar narobe je,
bo uredilo.

Na tekmi Branik-Sibenik ni bilo mogoče spoznati Branikovih igralcev, kot ni bilo mogoče spoznati v nekaterih številkah Poročevalca nekaj naših vodilnih mož, ker jim je Poročevallec zamenjal imena. V Branikovem moštvu so pa bila zamenjana imena in igralci, ker niso igrali oni

igralci, ki smo jih pričakovali. Kot težko prodirajo nove ideje v svetu, tako tudi težko prodirajo novi igralci. Mariborsko nogometno občinstvo dobiva, podobno kot italijanski politiki, kameleonski značaj, ker mora od nedelje do nedelje menjavati svoje občutke.

TZJ spiritizira

Mladinci teniskega kluba Branik bi morali igrati kvalifikacijske tekme za finale državnega prvenstva. Teniška zveza Jugoslavije pa ni navadna zveza. Zaradi tega je z novatorsko idejo kar mimo Branika določila finaliste. V Mariboru so se razburjali, ker niso poznali pravega položaja. Upravni odbor Teniške zveze Jugoslavije je namreč ta svoj sklep izdal na podlagi spiritalistične seje:

Duh: »Mladinci Branika se ne bodo piasirali v finale!«

En hribček bom kupil...

Cudne so povezave v človeškem življenju. Kdo bi si upal trditi, da je bila lanska vinska letina v ozki zvezi z našim boksarskim športom? In vendar je tako. Citali smo, da prihajajo nekateri boksarski sodniki pijani na tekme. Res je, da mogoče iz idealnih motivov, t. j. zaradi tega, da bi bili pri sojenju bolj objektivni, ker obeh boksarjev v pijanosti med seboj ne razlikujejo.

Slovenski boksarski prvak Vilhar pa je osvojil tudi dodatno prvenstvo Slovenije: nastopil je baje v ringu v vinjenem stanju in se vsled tega boksal z več boksarji, kot kaže spodnja slika:

Vilhar: »Piti ali ne piti! To je vprašanje...«

MNENJA SO DELJENA

Zadnje nedeljo je Branik zaslužno premagal ljubljanskega Železničarja z 2:1, ker je streljal mnogo višje žoge kot Železničar. Casopisi pravijo, da je bila tekma tipično prvenstvena. Jaz pa mislim, da je bila prvenstveno tipična glede sistema igranja Branika v zadnjih letih. Ker je bila to zadnja letošnja tekma doma, dajem kritiko moštva:

Vratar je dober, edino včasih se ne postavi tja, kamor prileti žoga. Branilca sta precej raztresena, ker večkrat tečeta mimo nasprotnikovih napadalcev. Krilska vrsta je nekolegialna, ker podaja tudi nasprotniku žoge. Napadalna vrsta ima včasih pri napadih preveč italijanskega vojaškega sistema, t. j. nerada preide v napad in še to z veliko zamudo.

SPORTNO POVEDANO

Profesor: »Kdo je bil Prešeren?«

Dijak: »Državni prvak v pesništvu.«

OPTIMIST

»Kako si uspel zadnjič na dirkah?«

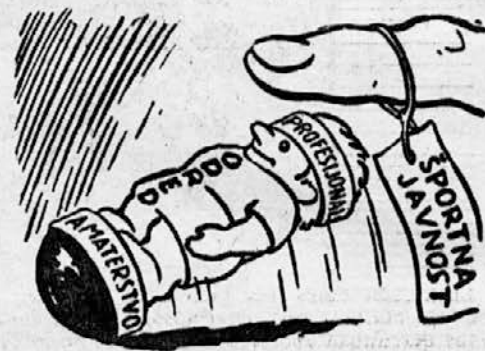
»Odlično. Ko sem vozil zadnji krog, sem našel na tleh pet dinarjev in sem se lahko zastoj peljal s tramvajem domov.«

ŠAVSIJADA

Ce neki klub uganja profesionalizem, je treba sklicati širšo konferenco kluba, kjer se profesionalizem kluba obsodi in se ga nato vodi dalje pod zastavo amaterstva. Pa pravijo:

»Človek mora jesti in stanovati. Zakaj ne bi zato nogometaši zastoj jedli in stanovali? Saj so te lastnosti človeka podedovane in človek ne odgovarja za dedne znake. In končno, zakaj ne bi človeka lahko odkupili za 35.000 dinarjev. Ali ni človek krona stvarstva? Ali je mogoče 35.000 dinarjev za enega človeka iz Trbovelj preveč? Ali ne veljata novi gospodarski sistem in zakon ponudbe in povpraševanja? Škoda, da je športna javnost tako nevzgojena, da tega ne razume. Toda prišel bo čas, ko bodo tovarišu Savsu postavili spomenik!«

(In takrat bo konec sveta).

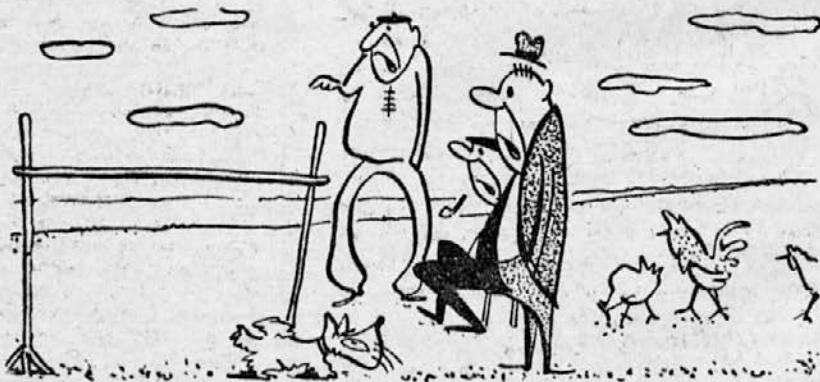
ZOPET MNOŽIČNOST

»Na plenumu Atletske zveze Slovenije je bilo tudi precej grajano delo društva Partizan na področju atletike« — pravi naš športni časopis. O podrobnostih pa poročilo molči, ker to najbrže ne zanima bralcev, zlasti ne članov Partizana.

Ugotovljeno je tudi bilo, da bodo morale atletske organizacije odslej posvetiti več pozornosti množičnosti, ne pa skrbeti samo za par vrhunskih tekmovalcev. To je bilo že več let zaporedoma ugotovljeno. Ne upajmo, da bomo tudi naslednje leto to ugotovili. Če bomo še naprej kar samo ugotavljali, bi se utegnilo zgoditi naslednje:

ZVEZNIK TRENIRA.

ENO LETO POZNEJE...